

Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У. 93/10 (07)
10.03.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Зоје Поповић председника већа, Стева Ђурановића и Љиљане Јевтић, чланова већа, са саветником суда Миром Стевић Капус, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ... ул. ... бр ..., кога заступа адвокат Бранислав Стојановић из Београда, ул. Милешевска бр. 48/25., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско – правне послове, ради поништаја решења број 463-02-00372/2004-07 од 30.01.2007. године, са заинтересованим лицима Б.Б., В.В., Г.Г. и Д.Д., сви из ..., ул. ... бр. ... и Ћ.Ћ. из ... ул. ... бр. ..., у правној ствари коришћења грађевинског земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 10.03.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско – правне послове, број 463–02-0372/2004 - 07 од 30.01.2007. године у ставу другом диспозитива.

Образложење

Оспореним решењем, које је донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије У. бр. 366/06 од 22.11.2006. године, ставом првим диспозитива поништен је закључак Одељења за имовинско - правне и стамбене послова општине Савски венац у Београду број: 46-78/2004 – IV – 01 од 16.09.2004. године, а ставом другим решено да се одбија као неоснована жалба А.А. из ..., изјављена против закључка Одељења за имовинско - правне и стамбене послова општине Савски венац у Београду број: 46-78/2004- IV -01 од 16.09.2004. године, којим закључком је одбачена жалба тужиоца, изјављена против решења тог органа бр. 46-78/2004 од 29.6.2004. године, као изјављена од неовлашћеног лица.

У тужби поднетој 28.02.2007. године Врховном суду Србије, која је заведена под бројем У 1455/07, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због битне повреде правила поступка, наводећи да је оспорено решење контрадикторно самом себи, јер је ставом првим поништен побијани закључак првостепеног органа, чиме је уважена жалба тужиоца, а ставом другим је одбијена жалба на исти закључак. Предлаже да се тужба уважи и оспорено решење поништи у ставу другом диспозитива.

Тужени орган у одговору на тужбу, остао је при разлозима из образложења оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересована лица нису дала одговор на тужбу.

Управни суд је преузео нерешене предмете у материји управних спорова Врховног суда Србије и окружних судова, од 01.01.2010. године, а на основу члана 77. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) и чл. 29. ст. 1. и чл. 90. ст. 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09).

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе, одговора на тужбу, као и по оцени законитости оспореног решења у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао:

Тужба је основана.

Тужени орган је, решавајући по жалби тужиоца изјављеној против закључка Одељења за имовинско - правне и стамбене послова општине Савски венац у Београду број: 46-78/2004- IV -01 од 16.09.2004. године, којим закључком је одбачена жалба тужиоца, изјављена против решења тог органа бр. 46-78/2004 од 29.6.2004. године, поништио првостепени закључак од 16.09.2004. године у ставу првом диспозитива и ставом другим одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену против истог решења. Према образложењу оспореног решења тужени орган је, поступајући у извршењу пресуда Врховног суда Србије У. 6012/04 од 07.07.2005. године и У. 366/06 од 22.11.2006. године, поступивши по примедбама суда, поништио закључак Одељења за имовинско - правне и стамбене послова општине Савски венац у Београду број: 46-78/2004 – IV – 01 од 16.09.2004. године, којим је одбачена жалба тужиоца, као изјављена од неовлашћеног лица. Међутим, одлуку у ставу другом диспозитива, према образложењу

оспореног решења, тужени орган доноси разматрајући жалбу тужиоца изјављену против решења Одељења за имовинско - правне и стамбене послова бр. 46-78/2004 од 29.6.2004. године, а којим је утврђено право коришћења осталог неизграђеног земљишта у државној свијини на к.п. ..., КОБ-7 у површини од 1021,90м2, Б.Б., В.В., Г.Г., Д.Д. и Ђ.Ђ. у деловима ближе описаним у овом решењу а на основу члана 84. Закона о планирању и изградњи, али диспозитивом одлучује о првостепеном закључку од 16.09.2004. године.

Код изнетог, тужени орган је учинио битну повреду поступка члана 198. и 199. став 2. Закона о општем управном поступку обзиром да став други диспозитива оспореног решења противречи сам себи али и разлозима оспореног решења, а које повреде су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, па их је у поновном поступку потребно отклонити.

Са изнетих разлога, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде на основу члана 41. ст. 2. а у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), а који се примењују на основу одредбе члана 77. ст. 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09). У поновном поступку тужени орган је везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка у смислу члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 10.03.2010. године, 23 У. 93/10 (07)

Записничар
Миром Стевић Капус,с.р.

Председник већа – судија
Зоја Поповић,с.р.

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Саво Босанац**

ОИ